
PRZEŚWIADCZENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

sg G przeświadczenia (1). ◇ A przeświadczeni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przeświadczyć.

I. Rzeczownik od „przeświadczyć”: udowodnienie winy (1) :

Szereg: »wywod i przeświadczenie« (1): Wszakże ná tym iego [Juliana Apostaty] okrucieństwo nieprzeftawáło. Bo iefli kogo do niego odniešiono [...] ná famo odniešenie/ bez wywodow y przeświadczenia [!] zábijác kazał. SkarŻyw 130.

II. Świadectwo (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »na przeświadczenie [komu]« (1): Lecz mu [trędowatemu] on przykazał żeby tego nikomu nie powieðał/ Ale rzekł/ Idź vkaż fię łam kápłanowi/ y vczyní ofiárę zá oczyszczenie twoie/ iáko rofkazał Moizełz ná przeświadczenie im [in testimonium]. BibRadz Luc 5/14.

Synonimy: I. pokonanie, przekonanie, skazanie; II. dowód, potwierdzenie, świadectwo.

Cf PRZEŚWIADCZYĆ

DDJ